

TAPOLCZAI LAPOK

EZEELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDEKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN, KIADO ES TULAJDONOS: LÖWY B.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K, félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyílt-tér sora: 1 korona.

Szent István napján.

A magyarnak ismét ninesen békés és boldog Szent István napja. Politikai életében újból felvonultak a felhők, a melyek bizonytalanná teszik ennek az országnak a fejlődését, a négyszáz esztendő per új fázisa tolakszik elibénk, annak minden bajával, minden kétségével és minden bizonyosságával annak, hogy bármily legyen is most a kibontakozás, az nem jelent állandó nyugvó pontot, hanem csak egy kis megállást azon a Kalvaria-uton, melyet ez a nemzet immár négy évszázada óta ró. Társadalmi élete a magyarnak ma majdnem olyan, mint volt a mohácsi vész idején, nem tudja, merre tartson, hova irányozza lépését és mikor álljon meg, úgy, hogy a megállás neki ne jelentsen örökre mozdulatlan helyzetet.

Tör az ellenség reánk minden oldalról. Ép úgy vagyunk, mint valánk a török dúlások idejében. Délről ostromlanak bennünket a szlávok, a kiknek harcias gyülekezete a szokosak épen a nemzeti ünnep előestéjén Zágrábban kellemetlenkednek a magyarnak. A hagyo nányos ellenség a velük államszerződésben élő Ausztria ádázabb ellenségünk, mint volna valaha, most mikor nem támadhat ellenünk haddal, az államszerződések szentségét töri meg gonosz kézzel, raffinált elmével, kétséget támasztva a külföldön abban, hogy lehet e tisztességes szerződést kötni ezzel a kettős monarchiával, a

mely akkor töri meg a nemzetközi szerződések szentségét, a mikor arra domináló Ausztriának épen politikai, vagy gazdasági szüksége van.

Belülről sem állunk különben. A nemzetközi áramlatok épen ebben az országban találtak televény talajra. Ez a nemzet idegenből ide hullott törzseket ölelt kebelére. Idegen nemzetiségeket részesített a teljes jogegyenlőségben, szabadelvűségében tul ment minden olyan határon a melyet neki a józan nemzeti önzés megvont és a hála ennek a fejében az, hogy ma nemzeti színű lobogóba takart nemzetközi expositurák kitanácsolják az ősi országból a magyart, mert épen olyan soknak találják itthon a magyart, mint ott kint, az idegenben, Amerikában. Igazán elrettentő az, hogy büntetlenül mit lehet végbe vinni itthon az államalkotó és immár a második ezredévben államfenntartó magyarral. A kinek kell küzdeni külső ellenséggel, annak meg kell küzdeni a belső ellenféllel, azzal, a ki csak hálás lehetne a világ erkölcsi törvényei szerint mindazért, a mit vele a magyar jót tett.

Mert Szent István nagy ideje óta itt, ebben az országban a magyar csak jótévedője volt minden idegen elemnek. Ezt tanítja történetünk, de ezt tagadják meg a magyarral szemben az itt megtelepedett idegenek.

Mindennek nem lón nálunk jelentékeny eredménye. A nemzetköziség úgy meggyökerezett nálunk, mintha mi a

faj és osztályuralom tekintetben vasvesszőkkel dolgoztunk volna. A magyarnak belső ellensége úgy szaporodik, mintha mi az inkvizíció eszközeivel dolgoznánk. Ugy látszik, valami hályog húzódik mindazon idegenek szeme világa elé, a kikkel mi jót cseleedtünk és a kiktől mi az erkölcsi törvények tanítása szerint csak jót várhatunk.

A magyar kezd itthon nem lenni a maga vérrel szerzett otthonában. A mi szörnyű történelmi és erkölcsi hamisítás, de a szegény magyar sokszor volt hasonló helyzetekben az ő honában. Hol tatár, hol török, hol német szorította kifelé. De mindig tudott állni a határnál.

Most is hisszük, hogy megáll. Ennek az országnak a sok politikai baján egyszerre segíteni nem lehet, de erős társadalom ezen az öröklött politikai betegségeken sokat segíthet. Csakhogy erős társadalom a rendezett gazdasági viszonyokon alapszik. Ennek az országnak, hogy külső és belső ellenségeivel sikerrel szembe szállhasson. Az államalkotó Szent István manapság azt kell, hogy tanítsa ennek a szerte töredezett, többé-kevésbé már züllött országnak, hogy anyagilag erősödjék, a mit azal lehet elérni, hogy ott, a hol csak lehet erősíthjük mezőgazdaságunk, a nemzeti ipart, a melyből a nemzeti jólét kisarjadzhatik.

Erre tanítson bennünket a mai szomorú Szent István ünnep.

T A R C A.

Künn a pusztán, Cegléd táján . . .

A portenger mint a fergeteg vágtat végig a száraz homokutakon. Belekapaszkodik a szél az akácokba, jegenyékbe, megrázza a csikorgó kutyákat, megzizegetti a letarolt mezőn a gabona kereszteteket. Végig simítja hűsítőleg a munkás napégette, dolog izzasztotta arcát.

Ritka az olyan nap, mikor ne lengedezne szél a pusztán.

Csak este van teljesen szélesend Nap nyugtával. Egy levél sem mozdul, egy fűszál sem rezdül, szellő sem suhan. Csak a csillagok pislognak, csak a hold rezgő sugarai világítják meg a rét tarkaságát. S a füge házörző ügyes mozdulatokkal fogcsatogva vadássza az est muzsikusait, a dongó cserebogarakat.

Nem messze pásztortűz fénye imbolyog. . . Arra sétálok. A kis bográcsot körül nyaldossa a rőzse lángja, sístereg a szalonna. — „Jó estét, Paloga bácsi! Mi jót főz?” — Érdekes ember az öreg. Olyan bakter fele a tanyán. Kikopott juhász. A régi alföldi világból. — „Adjon Isten, nagyságos kisasszony, — böki meg kalapját, — há egy kis estebédöt csinálók. Az öreg asszony nem hozott Aztan mög mondok, eeket a fránya

szunyogokat is éfűstölöm innen, ha mán olyan szömermetlenök.”

Lassan, vontatottan beszél, nagyokat szipant kurta pipájából. Mosolygok. — „Miért mondja azt, hogy „örög asszony”? Hiszen sokkal fiatalabb magánál. Akár lánya is lehetne.”

Az öreg nevet, izeg mozog a helyén. — „Mán csak úgy szokásból. Az asszony vele öregszik az uráva. E peig a harmadik. Van mán neköm legény unokám is. Ki tutygya, möre vannak. Szűk vót nekik ére.”

Belebámul a tűzbe, piszkálja. A felesapó láng megvilágítja barázdás képét, szürke, borostás állát. — A tanyai ember kevés beszédű. Megszokja, hogy többet gondoljon, mint mondjon.

Lábánál hever gubancos kuvasza, minden szónál hegyezi fülét. Megsimogatom fejét, már ismer. — Az öreg csendesen filozofálgat tovább. — Az embör is mögvénül, há, még a kutya. Vén csont e is már, nöm látt se nöm hall olyan jól. Lusta. Peig virgonc jószág voót, kihozta a vizbü is a göröncöt. Azér tán még kiszógál. Neköm sincs sok hátra. — Most már bele jött a beszédbe.

— „Ez a leghűségösebb szögája az embörnek. Ugy tőszök en is mint az eccöri embör, aki aszondi a felőséginek! Hiszöd e asszony, ez a kutya hűségösebb hozzám te náladná. Deiszön pattogott erre mönyecske, hogy ütöt a kutyával állítják egy sorba. Oszteg az embör fogott egy husángot és

majd föhötra verte a szögény állatot. Hanem azér, mikor fűttenyött neki, vissza sántikát és mögnyóta a kezit. Utána jaz hitöstársára kerítötte jaz sort, e páhóta e kicsit jobbrubara, osztánnék így szöt: Csókojj mög edös feleségöm! Sirt-ritt a zasszony, mint a záporeső, átkozta jaz urát kögyetlenü, hogy csókojjja mög helyötte a tüzes istennyila. „Láddé anyjuk, mégis igazam vót, hogy az a kuvasz hűebb hozzám, mennyive jobban mögvertem, mint tégöd, és mögnyóta érte a kezemet, tö mög a ménküvel ütetsz azér a pár pofonér!”

„Osztán mög nem is tudom, mér ragaszkodom anyira ehhö a kuvaszhó. Az öreg embör szeret előhozakodni a régivel. Gyerök koromban is ippeg ilyen szörü kutyánk vót. A Tisza. Mög a Bodri. Soóse mefelejtöm e.

Eccör úgy estetájt, mikor már fő jöttek a csillagok és a jószágokat behajtottuk az akolba éjjeli nyugovóra, rémisztó nagy kutyaugatást hallottunk. — Öjnye, ki kerüget ilyenkor ére, — szöt edös apám, — még lehuzzák azok a kuvaszok.” — Aztán egymásután egy-két puska lövés. „Mán mégis csak kinézek, mi baj löhet odakin, még agyondurrantják azt a két kutyát.”

Hát csak hallom ám be is, amint káromkodtak. — „Azt a rézfán fűtyülő rézangyalát a láncos lobogós öreganyátoknak mingyár pazdorjává töröm a fejeteket! Halli keed, szedje gyorsabban a lábát, mer nem akarunk itt círa mulatságot csinálni! A

A balatonfüredi vasúti értekezlet.

Megemlékeztünk annak idején lapunkban arról, hogy az idei nyári menetrendet Tapolcza és vidéke érdekeinek teljes figyelmen kívül hagyásával állapították meg. Ugy látszik, belátta maga az üzletvezetés is, hogy az érdekeltség megkérdezése nélkül helytelen ebben a kérdésben határozni s ezért a vármegye kezdeményezésére folyó hó 14-én Balatonfüreden az egész zalai és veszprémi Balatonvidék községeknek részvételével népes értekezlet volt annak tisztázása végett, hogy a vidék érdekei a menetrendnek milyen összeállításával lenne legjobban megóvható.

Az értekezlet fontosságát legjobban jellemzi, hogy azon a vasutnak egész vezérkara: a zágrábi és szombathelyi üzletvezetők, az igazgatóságtól egy főfelügyelő, több fogalmazó és forgalmi tisztviselő volt jelen. Tapolczáról Glazer Sándor, Karácsony Kálmán főszolgabíró, Horváth Jenő főjegyző, továbbá az OMKE tapolczai körzetének képviselőjében a körzet titkára dr. Buzás Dezső ügyvéd vettek részt az értekezleten, melyen Tapolczára és vidékére nézve igen jelentékeny előnyt jelentő módosítások mentek határozatba. Ezek főbb vonásaikban a következők:

Megszűnik az a lehetetlen állapot, hogy a reggeli vonattal érkezőknek mindössze félóra idejük marad a Tapolczán tartózkodásra, mert az innen induló reggeli személyvonat 8 óra 17 perc helyett fél tíz táján indul majd október 1-től.

A délutáni személyvonat indulását 3 óra 47 perc helyett visszaállítják ismét $\frac{3}{4}$ 3 körül való időre, miáltal a közeli szőlőhegybe utazóknak több idejük marad a délután 5 órára visszaérkező személyvonathoz, de másrészt a Budapestre utazóknak ismét meglesz Adonyszabolcsra a féltízkor Budapestre érkező fiumei gyorsvonathoz a csatlakozásuk. Az OMKE képviselőjének felszólalására és felvilágosításai után hozzájárult a vasut vezetősége ahhoz

is, hogy az idén csak a fürdőévadra beállított személyvonat jövő évi május 1-től kezdve állandósíttassék. E szerint a mostani 3 óra 47 perckor induló személyvonat helyett indulna egy vonat félkettő táján s így ehhez közvetlen csatlakozása lenne az ezen időtájban Keszthely és Sümeg felől jövő vonatoknak, de másrészt Adonyszabolcsra korábban csatlakozván egy Dombóvár felől jövő vonathoz már 9 és 10 óra közt elérnénk Budapestet.

A most este 7 óra 18 perckor induló személyvonat a jövőben 9 óra után indul majd, hogy az Ukk felől érkező utasok Tapolczán túl is utazhassanak. Ez a vonat nemcsak Alsó-őrsziget megy, mint a mostani, hanem Adonyszabolcsig s itt a Fiuméből jövő hajnali személyvonathoz csatlakozván az utasok már reggel 5 óra 30 perckor Budapestben lehetnek. Akik az éjjeli utazástól nem félnek, ezzel a budapesti utazáshoz igen jól használható vonatot kapnak.

A vonatok indulásánál egyetlen hátrányos változtatás csak az, hogy a hajnali 4 ó. 20 perckor induló gyorsvonat ezentúl még 20 perccel korábban fog indulni; átalakul gyorsított személyvonattá, mely több helyen megáll, mint a gyorsvonat, de azért ugyanolyan időben érkezik Budapestre, mint az eddigi gyors.

A Tapolczára érkező vonatok idejében lényegesebb — de nem előnyösebb — változás csak abban lesz, hogy a reggeli és Sümeg-felől jövő vonat később érkezik, s később is indul, minek következtében a Déli Vasúthoz eddig mind két irányban megvolt csatlakozás elvész. Az Omk képviselője kérte azt a változást is, hogy a most Budapestről délután 2 óra 55 perckor induló gyorsvonat legalább két órával később indíttassék Budapestről, hogy több idő maradjon budapesti tartózkodásra, ami mellett az, hogy Tapolczára este 8 óra 17 perc helyett 10 órakor érkeznénk, éppen nem fontos. A szombathelyi üzletvezetés e kérelemhez

hozzájárult volna, azonban a fiumei üzletvezető arra való tekintettel, hogy Budapest és Adonyszabolcs között a mostani egy sín páron több vonatot járatni teljes lehetetlenség, nem ígérhette meg ezt, jelezte azonban már ezuttal, hogy 1913-ban, amikor a második sín páros megépül, semmi akadálya sem lesz a különben jogos kívánság teljesítésének.

Általában a legnagyobb elismeréssel kell megemlékeznünk a vasut képviselőiről, akik minden kérelmet alaposan fontolóra vettek s a közérdekű változtatásokhoz a legnagyobb készséggel hozzájárultak. Lehetetlen azonban említés nélkül hagynunk azt, hogy az értekezlet rendezése körül a legnagyobb fejetlenség volt s terheljen bárkit a felelősség, egyenest botránynak kell neveznünk azt az eljárást, hogy a kitűzött időre azt sem tudatták, hogy hol tartják meg az értekezletet, úgy, hogy hosszas parlamentezés után a tapolcavidékbeli kiküldöttek és a vasutasok jórésze mintegy 20—25 ember a legnagyobb forráságban kénytelen volt a faluba kutyagolni a fürdőtelepről, ahol aztán mintegy 60 embert egy balkonra tereltek értekezletet tartani, de itt nemcsak leülni, de még megállni sem lehetett.

H I R E K.

Ófelsége születésnapja. Folyó hó 18-án töltötte be Ófelsége 81. életévét. A hivatalokra kitűzték a nemzeti lobogót. Dél előtt 8 órakor pedig a plébánia templomban hálaadó isteni tisztelet volt, amelyen az átvonuló tüzérség tisztikara és néhány hivatal képviselője vett részt.

Áthelyezés. Ófelsége megengedte, Müller Ferencz tapolczai királyi járásbírónak, törvényszéki bírói minőségben, a győri királyi törvényszékhez saját kérelmére való áthelyezését. Müller Ferencz távozásával társadalomunk ismét egy közkedvelt, minden érintkezésben kedves, mindenkitől tisztelt tagját veszti el. Ószintén sajnáljuk távozását, de saját óhajára történt áthelyezésével kívánjuk, hogy az a tisztelet és szeretet vegye körül új otthonában, amelyben Tapolczán részesült.

szomszéd tanyára akartunk menni és eltvedtünk. — Hát csak gyorsan az asztalra, ami van, lássék kend előre!

Ajnye, ezek alighanem urak lösznek, gondotam magamba.

Két szép szál embör vót, emlékszöm rájuk most is. Zsinoros nadrágot mög ráncos csizmát visetek. Pörge kalapjukat jól a szemükbe húzták. Letelepdedtek az asztal mellé, s még ők biztatták apámat: „Hallja kend, igyék maga is, kocintsek velünk! Afődi embörök vagyunk vagy mi a fene.” — Jó szemügyre vették édös apámat. „Kemed a gazda?” Aztán hirtelenjében az egyik:

„Milyen távóra van innét a szomszéd uraság tanyája? Oda lönnénk készülöben.” — „Olyan háromszáz lépésnyire,” — mondtam, hogy én is szójjak valamit.

— „E hagass, te gyerök! — mordutak rám, — tégy úgy, mintha nöm is lönnél! — Mög se mertem föbbet moccani a kucakóban, olyan vasvilla szömmel néztek rám.

Aztán a másik vette át a szót. — „Hát jól mögértse kend, amit most mondok. — Hónap éjjel átruccanunk a szomszédba, ehajtnak úgy háromszáz darab jószágot szép csöndesen. Első stációra ide terelnénk kemedhez, a többiek közé, aztán majd innét elszállítjuk. Nő lögyön magának semmire se gondja, érti-e. Majd mögfűzetjük böcsületösen.”

Édös apám csak vakarta a fejét. — „Nöm öhet. Most söhogyan sö löhet. Hónap jön

a gazduram, átóvassa a jószágot. Nöm töhetöm.”

Köpött egyet az első. „Hát mi nem imádkozunk az uristennek se, hanem nagy bolond kend, ha még jó pénzért se töszí mög. Hát válasszon izibe, mögtöszí-e barátságosan, vagy nöm töszí haszonér se.”

— „Mondom a gazdám jön, és egyenként kezébe számótatja a marhákat. Hova röjsem el addig az idegön jószágokat? Nöm töhetöm egy világer se.”

— Ha olyan tyukeszü kend, hogy a pénzt nöm böcsülöl, hanem egy szót se ám, annyit mondok?

— „A Bogarak,” — sugta apám a fülemben mikor elmöntek. A Bogár testvérek. Másnap éjjel hallottuk is az állatok dobogását, amint ablakunk alatt elhajtották.

Szögény Imrét a vármögye hamarosan fölakasztotta. Ugy mög srattam, mikor édös apám, az Isten nyugosztalja, émondta.

Mive hogy a szögény embört sohasem bántották. A fiatalabbikról azt tartják, hogy böcsületös utra tért, s más név alatt ma is él.

Itt elhallgatott az öreg. Csöndesen falatozta vacsoráját. A tűz végsőt lángolt és már csak a parazsak közt bujkált. Jó éjszakát kívántam én is.

Harmatos volt a fű, az uton előttem békák ugráltak. Inkább csak hallottam mint láttam. Az ég alját száraz villám ckkakkozta be. Egy darabig még bolyongtam. —

Visszajövet megint az öreg felé tartottam. Gondoltam, mar jól alszik, subáján álmodozik tovább az elmúltakról.

Még az előbbi helyén ült, a hamvadozó tűz mellett, s könyökét térdére támasztva imát mormolt.

Meghatottan lépdeltem el lábujjhegyen, — észrevétlenül.

MÁNYOKY VILMA.

Az összetépett szív.

Az élet színpadán lejátszódó tragédiák, bármilyen képletesen kerülnek is a nyilvánosság elé, alapjában mégis csak titokzatosak. Hát még azok a mindennapinak látszó szomorú események, a melyen röviden szokás átsiklani, mert hiszen az élet nagy forgatagában az ilyesmi bizony gyakran megesisik. A minap egy kis hivatalnokról írták meg a lapok, hogy öngyilkossá lett mert szegény volt, vagy szerelmes volt, de boldogtalanul. Mindössze ennyit írtak róla és azután napirendre tértek az eset fölött.

A szegény fiu tragédiája pedig amilyen megindító, ép oly érdekes. Első pillanatra szinte hihetetlennek látszik, pedig igaz történet. Sokan akik olvassák, azt fogják mondani a tragédia elbukott hősére, hogy bolond. De ezeknek jusson eszébe, hogy megesezt már, hogy a csörgőssipkás bolond is lehajtotta a fejét egyszer s mosolyra fordult lisztes arcán megtörő szeméből ott a porondon

Bírósági kinevezések. A király születése napjához fűződő bírói kinevezések közül Zalamegyében: Szupics Antal zalamegerszegi járásbírói ítéltáblai bírói címmel és jelleggel adományozta meg a felség, dr. Szász Gerő zalamegerszegi királyi ügyészt pedig a VII. fizetési osztályba léptette elő.

Halálozás. Jánosi Agoston veszprémi székesegyházi nagyprépost, püspökhelyettes, kiváló költő, és műfordító f. hó 15-én este Veszprémben 70 éves korában szívvelhűdés következtében meghalt. Kenesén temették el pap-társai és a hívők nagy számu részvétele mellett.

Községi gyűlés. Tapolcza nagyközség képviselőtestülete f. hó 22-én délután 4 órakor gyűlést tart, a következő tárgysorozattal: 1. Faragó Kovács Györgyné és Erdélyi Károly végrehajtó kervénye. A lejárt községi bírlétek ügyében intézkedés. A világitási bizottság jelentése.

Megyegyűlés. Zalavármegye törvényhatósági bizottsága folyó évi szeptember hó 12-én rendes közgyűlést tart, ezt megelőzőleg az 1912. évi háztartási költségvetés összeállítása és a megyei gyám-pénztári, valamint a zalae-gerszegi és nagykanizsai r. t. városi gyám-pénztári 1910. évi számadások megvizsgálása céljából az állandó választmány folyó évi augusztus hó 26-án, a közgyűlésen felveendő egyéb ügyek tárgyalása végett pedig folyó évi szeptember hó 4-én délelőtt 9 órakor tart gyűlést a vármegyeház gyűléstermében.

A zalamegyei ált. tanítótestület f. évi augusztus 28-án délelőtt 9 órakor Keszthe-lyen, a városháza dísztermében tartja rendes közgyűlését a következő tárgysorozattal: 1. Előadás a patronázs-egyesületről. Tartja: Jureczky Iván, nagykanizsai kir. ügyész ur. 2. A kisdédóváról felolvasás: Hüll Cecília, csáktornyai áll. ovónő. 3. A tanítók szolgál-tali pragmatikájáról felolvas: Brauner Lajos, csáktornyai áll. tanító, a Muraközi Tanító Kör elnöke. 4. Az ismételő iskola reformjáról felolvas: Horváth János, zalae-gerszegi áll. c. igazgató-tanító. 5. Az alapszabályok módosít-ása. 6. Tisztújítás. E közgyűlésre a tanító-testület tagjait és a szíves érdeklődőket szí-vesen látja az elnökség.

A révfülöpi népünnepély a Czigány- emlék javára. Mult vasárnap volt Révfülö-pön a Czigány-émlék javára rendezett nép-ünnepély. Bármily tevékenységet fejtett is ki maga a Balatoni Szövetség, úgy látszott azonban, hogy a helyi rendezőség figyelme a fűrdőtelepen túl alig terjedt, ha igen, akkor is kevés agilitással. A rendezőségbe kellett volna vonni Kővágóörs község egész előljáróságát, mert hiszen a közönség nagy részét csak innen remélhette a rendezőség,

ily réven bizonyára többen lettek volna. A kis területre szorított népünnepély elég élénk volt ugyan, azonban a délután 7 órakor jött vihar és záporosó már annyira megbontotta a közönséget, hogy nagy része szétoszlott csupán a Gyöngy-vendéglő teraszra volt népes. Így a népünnepély alig hozta meg a remélt anyagi sikert. A program kiemelke-dő pontja volt a vendéglő tancstermében lefolyt cabarette-előadás.

Nagy lovassági gyakorlatok a Balaton körül. Augusztus hó 19-től 23-ig terjedő időben a Balaton és a Dráva között nagy lovassági gyakorlat lesz, olyan nagy szá-básu, aminőre még nem volt példa Magyar-országban. Tizenöt lovasezred vesz részt benne, nyolcz közös és hét honvédeezred északi és déli hadseregre oszlik; ez a tizenöt ezred, végigjárta azt a háborus föltevést, hogy a Dráva-felől egy ellenséges sereg igyekszik a Balaton-felé. Mind a támadó mint a védő sereg egyelőre csak a földé-ritő lovassággal operál, vagyis először ezek üt-köznek össze földé-ritő harcban, később a hu-szárok leszállnak lovukról és gyalogsági harcot produkálnak.

Elmaradt táncmulatság. A Tapolczai Kath. Kör szokásos nyári táncmulatságát folyó hó 15-ikére tervezte, azonban az este keletkezett vihar és eső, nemkülönben a vilamosvilágítás hiánya akadályozták a mulatság megtartását, amely még a jó világitás mellett is a ziva-taros-esős időben aligha sikerült volna; azért az egyesület vezetősége elhatározta, hogy az elmaradt nyári mulatság helyett októberben szüreti mulatságot rendez. Az elmaradt mulat-ságra előzőleg: dr. Darányi Ignác, Glázer Sándor 10—10 koronát, Forster Elek (Gyulakeszi) 5 koronát és Takács Jenő 3 koronát küldtek, amely összeget a veze-tőség az őszkor tartandó mulatság javára tesz félre. Az előre küldött felülfizetésekért ez uton is köszönetet mond a kör vezetősége.

Hány fűrdő van a Balaton mellékén. A „Magyar Tenger“ című balatoni fűrdők hivatalos idénylapja szerint augusztus 15-ig: Alsóörsön 155, Balatonalmádban 915, Bal-tonedericsen 93, Balatonföldváron 971, Bal-tonfűreden 1996, Fonyódon 514, Hévízen 2225, Keszthelyen 1502, Siófokon 1788 egy-én volt az állandó fűrdővendégek száma. A lap-ban fel nem sorolt kisebb fűrdőhelyek ven-dégeinek számával bizonyára meghatványo-zódik a vendégek száma, hiszen a legkisebb fűrdőhely is telve van és az utolsó földes padozatu szobát is elfoglalták a vendégek.

Balatonfűreden augusztus hó 10-ig 2422 állandó és 27842 átutazó, összesen 30367 vendég volt.

Tüzérek Tapolczán. Folyó hó 17 és 18-án két üteg Komáromból jött tüzérség tartott pihenőt Tapolczán, 19-én reggel 4 órakor indultak tovább Keszthely Nagykanizsa-felé, hogy a Dráva- és Balaton között tartandó gyakorlatokon résztvegyenek.

Életmentés a Balatonon. Folyó hó 15-én este 6 órakor óriási viharban felborult egy vitorlás a révfülöpi partok közelében. Csónak-kal nem lehetett a nagy viharban a hullámoz-tóra bemenni. A vízbe esett két nőt és fiatal-embert az épen arra haladó gőzhajó emberei mentették meg a biztos haláltól.

Jótekonycélu vásár Balatonfűreden. A balatonfűredi Kisfaludy Sándor társaskör a fűrdővendégek bevonásával a Balatonfűreden emelendő „Szegény szivbetegek otthona“ és a fűrdőtelepen létesítendő emléktáblák alapja javára kitűnő eredménnyel végződött jóte-kony célu vásárt rendezett. Az ünnepélyre ezrével jöttek a szomszéd fűrdőtelepekről is, hogy ki-ki lerója adóját a jótekonycélu asz-talára. Az árusításnál közreműködő hölgyek nemes versenyre keltek, hogy a jótekonycélnak minél több jusson. A tiszta jövede-lem megközelíti a 2000 koronát.

Sötétség. — villamosgépüzemü ipar szünete. Már egy teljes hét óta nincs villa-mosvilágításunk, az ipar pedig, ahol a vil-lamos erőt használják szintén szünetel. Sem köz-világítás, sem magánvilágítás. A lakásokban előkerültek a nyugdíjba helyezett petróleum lámpások, vagy csak a gyenge gyertyafény pislogó homályos világossága tölti be a la-kásokat, kávéházakat, üzlethelyiségeket. Az egész városban pedig oly éktelen sötét van, mintha egy nagy nagy kripta-ba vol-nánk temetve, ha akad egy-két elkésett alak, azok bizonyára karamboláznak a nagy sötétségben, és ez az állapot már teljes egy hét óta így van. A községi előljáróság csü-törtökön égettetett egy-két fáklyát a fűtcán, azonban ez a világitás gyenge volta mellett bűzös füsttel töltötte el az utcát. Kérdjük már most, szabad-e ennek az esetnek ily hosszú időn át előállni. A felelet nagyon könnyű: Nem, nem és harmadszor is nem. Nem pedig azért, mert először, a bajt el le-hetett volna háritani. El lehetett volna hári-tani pedig, ha a szombati vihar közeledése alkalmával a telepet kikapcsolták volna. A vállalatnak a községgel kötött ide vonatkozó s-a így szól: háboru, vízáradás, földrengés, tűzvész, vagy egyéb vis major által előidé-zett elháríthatlan akadályokat kivéve stb. Elháríthatlan akadályt a villámcsapás nem képez, mert a telep kikapcsolásával a bajt el lehetett volna háritani, ez tehát nem lehet vis major. De ha mégis megtörtént a baj, a

végig gördült a könny. Vannak, a kik komédiázásnak nézték ezt is. . . .

Az a boldogtalan gyerek, a kiről szó van, valahonnan messziről egy csöndes kis falu-ból került ide a nagy város forgatagába. Nem volt senkije, semmije csak a kis hiva-tala, meg a könyvei a melyekbe elmélyedt. Magánosan élt kis szobájában és sokszor láttam elmélázva üldögélni az udvaron, a mint hallgatta a platánok horvadozó lomb-jának susogását. Ilyenkor észrevettem, hogy a mint a tekintete, úgy lelke is elkalando-zik valahol messzi s miközben fönn a ma-gasban a szellő hajlja az ezüstös bárány-felhőket, az ő gondolatai is tova járnak ott szálldogálnak, a hol a szebb világ ragyog-tatja bűbajos tavaszát.

A mikor megismerkedtünk tudtam meg, hogy Orlay Sándor a neve s hogy hivatal-nok a miniszterium számvevőségénél. El-mondta aztán, a mikor bizalmasabbak lettünk, hogy nincs kedve hivatalához s hogy készül valami másra, ami boldoggá teheti Olyan rajongásszerű meggyőződéssel mondta ezt, hogy valóban nagyon fölkellette érdeklődé-semet.

Barátságot kötöttünk s a mint aztán meg-látogattam, láttam, hogy nem olyasmivel foglalkozik, a mi számfejtés tudomásának gyarapítására szolgál. Verseket, regényeket de főképen szindarabok kötetének egész hal-maza hevert szerte mindenfelé. A platánokon kívül a könyvtár volt az ő egyetlen társasága.

A lakásán meg a hivatalán kívül az egyet-len hely volt a színház, a hová eljárt. Főleg az egyik operetszínházat kultiválta erősen.

Az erre való pénzt pedig gyakran a szájától vonta el a szegény fiu. Gyakran voltunk aztán együtt, de bensőjében nem tudtam tel-jesen betekinteni, arról azonban meggyőződ-tem, hogy szívében él egy vágy, a mely végtelen boldoggá de nagyon, végzetesen boldogtalaná is tudná tenni.

Egy alkalommal együtt voltunk a szin-házban. A régi jó Lili-t adták. A primadon-na dalolt:

Óh mily bohó valék.

Én balga gyermek,

Ilyen szerelmet . . .

A fiu álmatagon hallgatta s amikor a füg-göny lehullott, észrevettem, miként folyt el egy keserves sóhajtas. Előadás után szoká-sunk ellenére nagyot sétáltunk s egy kerü-lővel ismét a színházhoz jutottunk. Az éjféli órában kapui zárva, ablakai setétek voltak. Orlay Sándor megállt:

— Nezd ezt az épületet szólt. Feketén, némán mered előttünk s mi előbb oly szép színes volt, most hideg, hangtalan, sötét. S így van ez igazán jól, mivel hogy ez a ház nem is egyéb, mint egy hatalmas koporsó: tömérdek éves álom, boldogságról szóló ábránd epedő vágy temetője. A ragyogó lán-gok kialudtak s a bűvös dalok elhangzot-tak, most temetői esőesség, gyászos kietlen sötétség honol ott belül. De az elhagyott üres színpadon, a páholyok bársonyos mé-lyében a kuliszák festett lombjai között sok keserves sóhaj bujdosik és fenn a magasban a csillár kialudt lámpái között a szállongó illat összeölelkezik egy-egy titkon elejtett könnyesepp tűnő párájával. Olykor, ha innen

távozom, bármily vidáman daloltak, kacag-tak is, én úgy érzem, mintha temetés lett volna. Csak a ravatalt nem látta senki, az ott volt valakinek a szívében. . . .

A fiu elhalgatott s amint elnéztem őt ész-revettem, valami végtelen fájdalom kifejezése tükröződik a szemében. Haza mentünk. Ott-hon aztán aztán az udvaron a platánok alatt kezeimet megszorítva, bágyadt mosolylyal mondta:

— Bolondokat beszéltem, de ne haragudj érte. . . .

Három hétig nem találkoztunk. Egyszer aztán, amikor hazamentem, azzal fogadtak, hogy Orlay Sándor a csöndes szobaur meg-ölte magát, bevitték a Rókusba. Siettem oda. Az orvos azt mondta, hogy velem akar utol-jára beszélni. Amikor oda léptem ágyához, remegő hangon elmondta a maga tragikus sorsát.

— Senkisé sejt, hogy miért öitem meg magam. Neked elmondom. A szívem szakadt meg. Szerettem egy leányt, egy színésznőt, te sejtethet, hogy kit. Két éve már minden gondolatom az övé volt. A legnagyobb nél-külözések és lemondások árán mentem a színházba, hogy lássam és beszélhessek vele. Erre a legjobb módnak gondoltam, hogy vi-rágot nyujthassak föl neki, úgy mint más. Egy fél évi nyomorgás után összehoztam az arát. A bokrétára ráakasztottam anév-jegyemet és így adták föl neki a zenekarból. Fölvonás után siettem föl a színpadra, hogy bemutatkozzam neki, hogy új öltözője előtt, amelybe ép akkor vitték föl a rengeteg virá-got, közte az enyémet is, sok ember állt és

vállalat köteles az üzem zavartalan biztonságára céljából megfelelő tartalék gépeket alkalmazni; úgy látszik ez nincs, mert akkor már lenne világításunk; ugyanez a községgel kötött szerződés értelmében a vállalat 48 órán túl köteles kártérítés nélkül pótvilágításról gondoskodni. Ez nem történt meg. Ezeket tudva valóban nem csodálkozhatunk azon, hogy községünk lakossága neheztel, sőt felzúdul a késedelmes pótlás miatt. Ha pótvilágításról gondoskodtak volna, a baj még türethetőbb, de hogy ma lesz, holnap lesz világítás, ez már igazán a közönség felülteése. A jelzettek után a dolog elbírálását a közönségre bizzuk, úgy halljuk azonban, hogy a községi képviselőtestület alapos orvoslást fog a közönség érdekében megindítani.

Panasz a vasuti sorompóra. Ismét több oldalról érkezett hozzánk panasz, hogy a hatosi uton lévő vasuti sorompót, jóval a vonat beérkezése előtt lezárják és sokszor több szeker kénytelen a forgalmas uton a sorompó előtt hosszabb ideig várakozni. Ha tényleg sokáig kell várni, akkor indokolt a panasz, mert hisz a sorompó közel van az állomáshoz talán még sem kellene így a közönséget sokáig várakoztatni.

Eltűnt rendőriszt. Hajós Ferenc nagykanizsai rendőriszt már négy hete eltűnt Nagykanizsáról, vele egy időben tűnt el Buza Ilona csinos szobaleány is, aki kedvese volt Hajósnak. Valószínűleg Amerikafelé vették utjukat. A szökevények országos körözését rendelték el.

Adómentes bormérés. A szőlősgazdákra nézve igen fontos határozatot hozott most a közigazgatási bíróság. A bortermelő, ki borát nagymennyiségben nem képes, vagy nem akarja és a zárt palackokban való eladást jobbnak tartja, úgy, ha erre a kir. pénzügyigazgatóságtól engedélyt kér, új forgalmi adót fizetni nem tartozik, mivel bora már földadással van megterhelve és így ugyanazon jövedelemnek kétszeres megadóztatása állana be.

A „Balaton” című lap 5. száma f. hó 1-én jelent meg. Vezető helyen emlékszik meg Festetics hercegről, mint a Balaton kultusz lelkes pártfogójáról. Megemlékezik a balatoni villamosművekről, az almádi gyermekszanatórium avató ünnepéről és a Balatonvidék érdeklő számos érdekes hír és a szöveg között hozott tiszta képek teszik úgy ezt a füzetet mint a többit érdekessé.

A világ legmélyebb bányái. Északamerikában a Felső tó mellett levő Calumet, Helka és Tamarok rézbányák, ahol 1500 méternél nagyobb mélységet érnek el. A belga szénbányákban és a cseh ércbányákban 1200 méternél mélyebbre jutottak. Németországban a Nortmundi bányakerülethez tartozó Normannbánya legmélyebb 970 m. mélységgel.

én nem tudtam hamarosan oda jutni. Bókolt nekik és egy szál virágot kértek.

Mindjárt, mindjárt mondotta ő, de meg kell nézmem, melyikből adhatok!

Es sorra vette a bokrétaikat. Az is ez is becses volt neki, az egyiket egy mágnás adta, a másikat egy bankár és így tovább. Mind ösmerte őket, hát meg akarta becsülni a virágukat. Végre az én bokrétaim kerültek a kezébe, Elolvasta a névjegyet: Orlay Sándor. Ezt nem ismerem, ebből adhatok, mondotta.

Es akkor ott a szemem láttára, vad állatok módjára szaggatták szét az én kedves bokrétaimat — idegenek. Neki magának egy szál virág sem jutott belőle, mert ami megmaradt azt odalókták a szemét közé. Megtudtam ebből, hogy ami rám várhat, az csak boldogtalanság, fölismertem a saját nevéstéges örült voltomat. De arra nem éreztem magam elég erősnek, hogy a lemondás kinjárt egy egész életet keresztül hurcoljam. Ezért tettem amit tettem. . . Az ő nevével az ajkamon, megtörő szemem előtt az ő képevel halok meg. Mond meg ezt neki és add át neki a párnám alól ezt a hervadt virágot, az egyetlen, az egyetlen szálat, amit abból a bokrétaból megmentettem, A sirom fölött pedig majd az öreg Zsiga cigány, akivel oly jó barátságban voltunk, muzsikálja el egyszer azt a híres keringőt, amit olyan szépen dalolt; Oh mily bohó valék, én balga gyermek, ilyen szerelmet. . .

NEMESKÉRI K. JÓZSEF.

Az **apeutak** megbetegedéseinek a legkiválóbb orvosok már évtizedek óta a **Ferencz József**-késérővizet erőteljes és természetes oldó erejénél fogva a legkitűnőbb eredménnyel rendelik. Naponkinti adag: 1 pohárral, felmelegítve reggel éhgyomorra veendő.

Dr. Lutaud, a párisi St. Lazare kórház orvosa, írja egyik legelőkelőbb orvosi szaklapban: „A Ferencz József-késérőviz vegyi összetételénél és hatásánál fogva a természetes hashajtó ásványvizek között első helyre helyező.”

Látható, hogy a valódi Ferencz József-késérőviz világszerte ismert jó hírnevét kizárólag kitűnő minőségének és gazdaságos alkalmazhatóságának köszönheti, minek következtében a földgömb minden részén látható. Az összes gyógytárakban valamint jobb fűszerüzletekben árusítják.

A Gőzgépezők és kazánfűtők legközelebbi képesítő vizsgái szeptember hó 3 napján délelőtt 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartatni. A kellően felszerelt vizsgálati kérvények a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez küldendők Deák-tér 8.

Szilágyi és Diskánt miskolci gépgyáros cég kitűnő könyökszerkezetű és víznyomású borsajtóira, valamint legújabb „vilám” centrifugális bogyzó és zuzógépére felhívjuk olvasóink figyelmét. Kiemelendő különösen a cég által feltalált és készített Rákóczy, Kincsem és Hegyalja borsajtók, nemkülönben a nagyüzemi préseléshez készített Rákóczy-kettős kosaru sajtók, melyeknél, a régi világ fából készített prése zsenialisan egyesítve van a modern technika vívmányaival. A sajtók felső része acél, alsó része faszervezet. Ennélfogva a must sehol sem érintkezik vasrészekkel, hanem csak a fával, ami a must színét, ízét, zamatját nem befolyásolja. A törkölyt sem kell összevagdálni, hanem kisebb darabokban is könnyen kilehet venni. Az 1901. évi temesvári, az 1902. évi egri és pozsonyi II. mezőgazdasági, az 1906. évi nagyváradi és az 1907. évi pécsi országos kiállításon a cég borsajtói első díjjal, arany éremmel díszközzel lettek kitüntetve. A cég ingyenes árjegyzékét kívánatra minden érdeklődőnek megküldi.

Az Élet 34. száma a következő tartalommal jelent meg: Vasárnapi levél, A szent király vigíliáján. — A Balaton. Zilahi László. — Esteli mise hegedűkísérettel. (Költemény) Harsányi Lajos. — A tükör. Eduardo Zamacois—Fráter — Selene. (Regény.) Orbán Dezső. — Mit láttam én Kassán. Özv. Bátorhy Nándorné. — A chasseur d'Afrique. Legioner. — Csók az estben. (Költemény) Sarlay Elek. — Csütörtök ur. (Regény.) Chesterton-Hévey. — Akadémia, kezdő halhatatlanok számára. Janeiro. — Mozgóképek. — Szerkesztői üzenetek. Az „Élet”, szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VII. Damjanich u. 50. szám alatt van.

Mekkora utat futnak be a lokomotivok? Az amerikai vonatok lokomotivjai a legszorgalmasabbak. Az Egyesült államokban minden lokomotiv átlag 36.000 kilométert tesz meg évente. Második helyen az új dél-walesi vonatok mozdonyai következnek, ezek átlag 33.000 kilométert tesznek meg évente, az angol lokomotivok 27.000-et, a franciák 24.000-et, ugyanannyit az olaszok, a belgák 20—21.000-et, a németek 19.000 kilométert.

Nyilvános köszönet.

Özv. Weltner Adolfné urnő gulácsi földbirtokos és Veje Könixberg Kaposvári Lajos, leánya, illetve saját esküvője alkalmából a helybéli izr. nőgyeletnek és izr. krajcáregyletnek egyenként 25—25 kor, összesen 100 kor. voltak szivesek ajándékozni.

A kegyes adományt ez uton halásan köszöni
Az izr. Nőgyelet és Krajcáregylet elnöksége.

NYILTTÉR*)

A „Zala” című lap ez évi 184. számában foglalt „A jegyző úr magánügye” felírást viselő s a saját ügyét szépitő kirohanásra, 1. csak annyit jegyzek meg, hogy a Zalanak hivatalos lapul leendő elfogadása iránt nem a jegyzők részéről jött indítvány lett téve, hanem a Zala kérvényezte ezt írásbeli kérvényben, mit Nagy Samu szerkesztő szemem láttára adott be az Elnöknek. 2. A határozat nem az volt, hogy az ügyet egyelőre levették a napirendről s más alkalommal fognak (t. i. a megyei jegyzőegylet) felett határozni, — hanem a kérvény véglegesen és kerekén ellett utasítva.

Ami pedig a közleményből rá n vonatkozik, — ki kell jelentenem, hogy Samu legyek, ha arra válaszolni érdemesnek tartom, mert ez jó izlésem ellen való volna.

Tapolcza, 1911. augusztus 16.

Horváth Jenő

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

ELADÓ HÁZ.

Birtokátvétel miatt a házamat eladom, esetleg bérbe adom. Komoly vevőt figyelembe veszek.

Erhardt József
Tapolcza
Iskola-utca 8. szám.

PAUK VILMOS

vaskereskedés

TAPOLCZA.

Ajánlja állandóan nagyválasztékú raktárát, **Nechwile Ferencz** szabadalmazott „**AUSZTRIA**” perméző egyedüli készítőjének főraktára, továbbá önműködő **Rákóczy, légnyomású, Mayfarth és Eclier** vermóre permézők, melyeket gyári áron boesátok rendelkezésre.

Szénkénegezők (Egyszerűség). **Borszivattyúk** bor tömlők (Heinrich rendszer). **Ekék, Kayser** varrógépek golyos csapágyal

továbbá a legnagyobb választék

szőlőprésekből,

Lütichi és Pieper vadászfegyverekből, mindennemű gazdasági és szőlészeti gépekből

Nehéz első rendű AUSZTRIA permézőkhöz mindennemű alkatrészek kaphatók.

Állandó nagy raktár használtvasuti sinekből és vasgerendákból.

Tapoleza nagyközség előljáróságától.

Hirdetmény.

Tapoleza nagyközség előljárósága egy rendőri állásra pályázatot hirdet.

Fizetése:

Az első hat hónapban havi 50 korona.
Hat havi szolgálat után havi 60 korona.
Az első három év után évi 120 korona
korpótlék azután 5 évenként 120 korona.

Némi Ruházat.

Természetbeni lakás vagy 100 korona lakbér.

A rendőri állás elnyerésére benyújtandó kérvény sajátkezűleg irandó és következő okmányokkal szerelendő fel:

Születési bizonyítvány,
Katonakönyv vagy elbocsátó levél,
Községi erkölcsi bizonyítvány,
Községi orvos által kiállított egészségi bizonyítvány.

Az okmányok szegénységi bizonyítvány esetén bélyegmentesek.

Az állás azonnal elfoglalandó.

Tapoleza, 1911. augusztus hó.

Előljáróság.

Hirdetmény.

Alulírott községi előljáróság közzé teszi, hogy a község tulajdonát képező s a folyó év végével lejáró bérletek és jog folyó hó 30.-án d. e. 9 órakor a község háza tanácstermében nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fognak adani; megjegyeztetik, hogy az árverés a községre nézve a képviselőtestület jóváhagyása után válik kötelezővé.

Az árverezendő bérletek és jog a következők:

1. Kőfejtő és
2. mészegetéshez szükséges terület.
3. Téglaház.
4. Helypénzszedési jog.

A feltételek az előljáróságnál a hivatalos órák alatt megtudhatók, — egyébként az árverés napján az árverés előtt is ki lesznek hirdetve.

Tapoleza, 1911. aug. 18.-án.

Horváth Jenő
főjegyző.

Mojzer Endre
bíró.

Meghívó.

Monostorapáti-i ker. fogyasztási és értékesítő szövetkezet igazgatósági tagjai

ezennel közhírré teszik, — hogy a szövetkezet felszámolási tárgyában folyó évi szeptember 3-ik napján délután 2 órakor

== a volt szövetkezeti helyiségében ==
reüdvivüli

közgyűlést

tart, — s erre úgy a részvényeseket mint az érdekelteket ezennel meghívja.

Monostorapátiiban, 1911. aug. 14.

Az Igazgatóság.

A tapolczi kir. járásbírósaág vezetőjétől.

1911. El. 19/L. 29. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A tapolczi kir. járásbírósaági hivatal és fogház helyiségeinek fűtéséhez az 1912, 1913, 1914. évekre szükségellendő, mintegy 113 köbméter I. oszt. száraz cserhasáb, vagy I. oszt. száraz bükk hasáb tűzifának szállítása iránt ezennel árlejtést hirdetek, ennek megtartására határnapul: **1911. évi szeptember hó 13-ik (tizenharmadik) napjának délelőtt 10 óráját** ezen kir. járásbírósaág hivatalos helyiségébe (2 ajtó) kitűzöm.

Felhivatnak tehát mindazok, akik a szükségellendő fenti fa mennyiség szállítására vállalkozni óhajtanak, a fentebb kitűzött időben és helyen megjelenjenek, hol is az árlejtési feltételeket a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Az ajánlattevők az évi beszerzési ár 5%-át bánatpénzül letenni tartoznak.

Tapolczán, 1911. augusztus 16-án.

Papp, kir. járásbíró.
bir. vezető.

Ház eladás.

A BACSÁNYI JÁNOS-UTCA 10 SZ. alatt építkezésre alkalmas ház szabadkézből eladó.

Értekezni lehet

Mersits István és fiaival
Berek-utca 4. sz. lakásukon.

Ugyan ott egy jófajta borjutehén eladó.

FIX FIZETÉS

és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 kor.

Hecht Bankház Részvénytársaság
Budapest, Ferenciek-tere 6.

Egy csinosan butorozott utcai
szoba

külön bejárattal a Viola-utca
3. sz. alatt (a Polgári iskolával szembe.)

azonnal kiadó.

3887/Polg. 1911. sz.

Hirdetmény.

A kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a nemestördemici vasúti állomás kibővítése céljából szükséges földterület kisajátítása folytán a kisajátítási tervben és összeírásban felsorolt ingatlan részletekre nézve a kártalanítási eljárást megindította, a helyszíni tárgyalás megtartására határnapul: **1911. évi augusztus hó 25. napjának délelőtt 9 óráját** Nemestördemic községbe a községbíró házához kitűzte s az eljárás foganatosítására Dr. Fritz József kir. ítélőtáblai bírót küldte ki.

Az ismeretlen és távollévő érdekelteket azzal idézi meg, hogy elmaradásuk a kártalanítás tárgyában leendő határozathozatalt nem fogja akadályozni, s hogy az egyéni külön értesítés meg nem történte vagy a tárgyalásról való elmaradása miatt igazolásnak helye nincs.

Zalaegerszeg, 1011. július 16.

Dr. Fritz József
elnök.
Kapossy
t. jegyző.

Egy kétszobás, és egy 3 szobás

lakás

mellékhelyiségekkel együtt a Kossuth Lajos-utcában november 1-től kiadó.

Bővebet

özv. Barabás Gyuláné

A modernül berendezett különlegességi gyárunk

40 év óta élén áll

a prés gyárunknak és a szakkörökben
a legjobb hírnevnek örvend.

Kérje ön 350. számú szakárjegyzékünket, bor és gyümölcspresekről, teljes must szűrő berendezésünkről. Hidraulikus sajtókról, gyümölcs és szőlőőrlekről, bogozó gépről stb.

Több mint 680 érem és első díj stb.

MAYFARTH PH. ÉS TSA.

BÉCS II., Taborstrasse 71.

1500 munkás és hivatalonk.

Képviselők kerestetnek.

**A VASMEGYEI
TAKARÉKPÉNZTÁR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
ÁRUOSZTÁLYA
SZOMBATHELY.**

Ajánl: Mindennemű mezőgazdasági és ipari gépeket, malomberendezéseket, benzín és nyersolajmotorokat, eséplőgép-garnitúrákat, géps nyersolajat, műszaki cikkek, zsák, ponyva és kötél árut, mindennemű

műtrágyát kartelen kívül, vetőmagvakat, erőtakarmányféléket, belföldi és porosz

K O S Z E N E T
kovácszenet meszet és cemenet, tüzoltó-felszereléseket stb. stb. stb.
MÉRSEKELT ÁRAK!

Méltányos fizetési feltételek!
Központi iroda: Köz égi-utca 2.

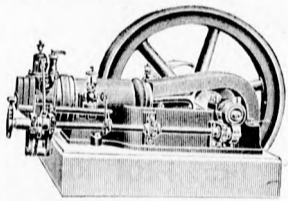
Raktár: Szél Kálmán-utca 25.

Árajánlattal és költségvetéssel díjmentesen szolgálok.

Képviselek minden községben kerestetnek.

**Nyersolaj
Szivógáz
Dise
Benzin** **mótorok**
ÉS LOKOMOBILOK

gyors
szállítás
kedvező
fizetési
feltételek
messze-
menő
jótállás.

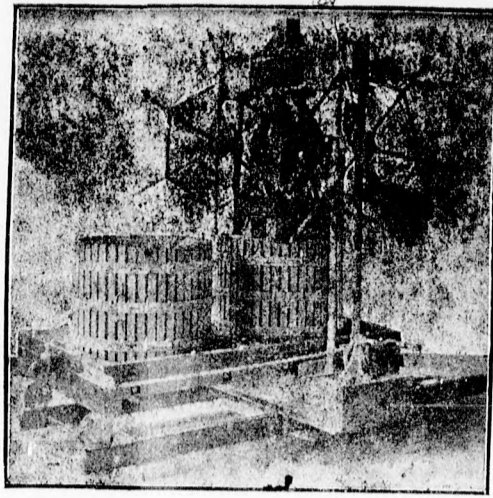

Drezdai mótorgyár részv.-társ.
Németország legrégebb, legnagyobb
mótorgyára **VEZÉRKÉPVISELŐ:**

Gellért Ignác és Társa
Budapest, V, Koháry-u. 4.
Alkotmány-utca sarok.

1902-ik borászati kiáll., Eger I. díj, diszokl. és aranyérem.

Arjegyzék ingyen

1906. Nagyváros I. díj diszoklevél.

1907. évi pécsi kiállításon aranyérem és diszoklevél.

**Szilágyi és Diskant „VILLÁM”
gépgyára Miskolcon.**

1902-ik orsz. gazdasági kiáll., Pozsony I-ső díj aranyérem.

BORSAJTÓK

Legujabb rendszerű könyök-szerkezetű „Kossuth”, „Kincsem”, „Hegyalja” és „Acélorsós” a magyar bortermelők legkedveltebb borsajtói.

Legujabb rendszerű **víznyomású hidraulikus kettős kosaru sajtók**, nagyüzemi préseléshez.

Sajtóink főelőnye: A must sehol sem érintkezik vasrészekkel! Egyszerű kezelés! Óriási erő kifejtés! A törköly egy darabban és könnyen kivethető! Egy ember által könnyen kezelhető.

Szőlőzúzók és bogyzók.

legujabb centrifugális bogyzó és zuzógépek.

1901-ik temesvári kiállítás, díj, diszoklevél.

SZOLLÁR GÁSPÁR

épület- és műlakatos Tapolcza, Arany János-utca, a zárdakert átellenében.

Készít minden e téren előforduló **épületvasalást, modern takaréktűzhelyeket, lépeső-, sir-, erkélyrácsokat- és vaskapukat.**

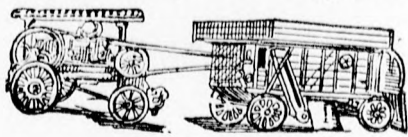
Elfogad **szivattyus kutak fellállítását és javítását, borfejtő, szénkénegező és permetező gépek javítását a lehető legjutányosabb árak mellett.**

Allandóan nagy raktáron tartok **takaréktűzhelyeket és permetező gépreseket. Elfogad mindenféle mérlegjavítást.**

BRÜNN-KÖNIGSFELDI GÉPGYÁR MOTOROSZTÁLYA

A Monarchia legelőkelőbb gyára.

Egyedárusító: **EBELLES EMIL**, Budapest, V., Váci-ut 14.

Teljes

cséplőgarnitúrák és malomberendezések.

Elismert tény, hogy cséplőgarnitúránk a leggazdagabban és legmegbízhatóbban működnek

Teljes transzmissiótelepek, gőzgépek, gőzkazánok és egyéb gépészeti berendezések.

**Benzin
Nyersolaj
Szivógáz
Diesel** **Motor**

Szivógázmotorjaink, valamint Diesel-rendszerű nyersolajmotorjaink üzemköltsége óránként **cca 1-1 1/2 fillér.** és lóerőnként

Eddig 500.000 lóerő üzemben.

Költségvetés-, árajánlat- és mérnöklátogatással díjmentesen szolgálunk.

Gyorsanfűtő „IDEAL”
KERETFÜRÉSZEK
Fűrésztelpek, asztalosműhelyek teljes berendezése

Alacsony és magas nyomású

SZIVATTYUK

gőz-, transzmissió-, villany, vagy motorüzemre bármely vizellátási és ipari célra.